

Arrest

nr. 82 796 van 11 juni 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 26 maart 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 14 februari 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 mei 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 mei 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN WEYENBERGE en van advocaat D. VAN DER BEKEN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 16 september 2011 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 14 februari 2012 wordt verzoekers aanvraag onontvankelijk verklaard. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt is gemotiveerd:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 16.09.2011 bij onze diensten werd ingediend door: K.K. {...} nationaliteit: Georgië (Rep. geboren te Batumi op 05.07.1971 adres: {...} in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980

betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is,

Reden(en):

Artikel 9ter — § 3 3° — van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag. Inderdaad maakt betrokkene in zijn aanvraag 9ter een medisch getuigschrift over, Dit medisch getuigschrift is echter niet opgesteld conform het model vereist door Art.9ter §1 van de wet van 15.12.1980 en gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007; bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van dit standaardgetuigschrift. De aanvraag werd ingediend op 16.09.2011, dus na de invoegingstreding op 29.01.2011 van het KB van 24.01.2011, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art.9ter §3-3e van de wet van 15.12.1980, gezien het standaardmodel medisch getuigschrift niet samen met de aanvraag werd overgemaakt (Arrest 70753 RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN dd. 28.11.2011). Gelet op de aanvraag om machtiging tot verblijf dd. 16.09.2011 door betrokkene ingediend overeenkomstig artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en gezien de asielaanvraag van betrokkene op genoemde datum nog in behandeling was, werd voor onderhavige beslissing gebruik gemaakt van de taal die voor deze asielprocedure bepaald werd, te weten het Nederlands (Toepassing van artikel 51 /43 van de wet van 15december 1980)."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker betoogt het volgende:

"Dat verzoeker het beroep instelt op de volgende gronden: De Dienst Vreemdelingenzaken weigerde de aanvraag voor een machtiging tot verblijf op basis van de medische regularisatie om de volgende redenen: "[...] het standard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag. Inderdaad maakt betrokkene bij zijn aanvraag 9 ter een medisch getuigschrift over. Dit medisch getuigschrift is echter niet opgesteld conform het model vereist door art 9ter 1 van de wet van 15.12.1980 en gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KR van 17.05.2007. Bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van dit standaardgetuigschrift. De aanvraag werd ingediend op 16.09.20], dus na de invoegingstreding op 29.01.2011 van het KR van 24.01.2011 en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art 9 ter §'3-3° van de wet van 15.12.1980, gezien het standaardmodel medisch getuigschrift niet samen met de aanvraag werd overgemaakt." 1) Dat uit het ingediende medisch getuigschrift duidelijk stelt dat verzoeker aan en levensbedreigende ziekte lijdt; Dat het bijgevoegde medisch certificaat inderdaad gericht is aan de 'raadgevend geneesheer van de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken' en niet zoals op het recentste standaard medisch certificaat aan de 'Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken'; Dat ook het bijkomend certificaat gericht is aan de 'raadgevend geneesheer van de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken'; Dat echter uit het bijkomend opsturen van het tweede medisch attest verzoekers medewerking met de bevoegde instanties blijkt; Dat de bevoegde instanties daarom verzoeker gemakkelijk op de hoogte konden brengen van deze materiële vergissing zodat verzoeker alsnog onmiddellijk het medisch certificaat met de correcte vermelding in de hoofding kon bijvoegen; Dat gezien verzoekers ernstige ziekte en de ernst van verzoekers situatie als asielzoeker het aangewezen was om verzoeker in te lichten deze materiële vergissing te corrigeren; Dat de Dienst Vreemdelingenzaken dit echter op geen enkel moment deed. 2) Dat de Dienst Vreemdelingenzaken bij gevolg niet afdoende motiveert waarom verzoekers aanvraag tot om machtiging tot verblijf te krijgen in toepassing van artikel 9ter van de Wet van 15 december 1980 geweigerd werd; Dat de Dienst Vreemdelingenzaken art. 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen schendt; Dat indien dit bevel wordt uitgevoerd een ernstig en niet te herstellen nadeel zal worden berokkend aan verzoeker. Dat de Dienst Vreemdelingenzaken niet afdoende motiveert waarom verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf te krijgen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 geweigerd werd en bijgevolg noch waarom zij ter uitvoering van deze beslissing een bevel om het grondgebied te verlaten afgaf aan verzoeker; Dat de Dienst

Vreemdelingenzaken art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen schendt; Dat de Dienst Vreemdelingenzaken eveneens artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens schendt; Dat verzoeker om deze redenen en nog eventuele andere te ontwikkelen in de loop van de procedure, verzoekt dat het beroep zou worden aanvaard en dat de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken zou worden vernietigd en de uitvoering ervan geschorst zou worden.”

2.2. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan zij is genomen. In casu geeft de bestreden beslissing duidelijk de motieven en de juridische grond aan op basis waarvan zij is genomen.

Zo verwijst de bestreden beslissing naar artikel 9ter, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet en motiveert zij dat de aanvraag onontvankelijk dient te worden verklaard omdat verzoeker geen standaard medisch getuigschrift heeft voorgelegd. Verzoeker betwist dit gegeven niet. Verzoeker meent evenwel dat de gemachtigde hem op de hoogte had moeten brengen van deze materiële vergissing zodat hij alsnog het juiste medisch getuigschrift kon voorleggen. De Raad wijst er evenwel op dat de vreemdeling die een voordeel vraagt, de nodige documenten moet aanbrengen opdat de verwerende partij kan beoordelen of hij aan de wettelijke voorwaarden voldoet.

Waar verzoeker nog betoogt dat hij niet begrijpt waarom hem ter uitvoering van de bestreden beslissing een bevel om het grondgebied te verlaten werd afgeleverd, dient de Raad vast te stellen dat verzoekers betoog grondslag mist. Immers leest de Raad nergens in de bestreden beslissing dat hem ter uitvoering hiervan een bevel om het grondgebied te verlaten dient te worden afgeleverd. Evenmin blijkt zulks uit nazicht van het administratief dossier.

Zoals blijkt uit voorgaande stelt de motivering van de bestreden beslissing verzoeker in staat te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is gebaseerd, derwijze dat hierdoor is voldaan aan het doel van de artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991.

Waar verzoeker nog de schending van artikel 3 EVRM aanvoert, dient vooreerst te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt. Verzoeker zet evenmin uiteen waarom de bestreden beslissing een schending zou uitmaken van artikel 3 EVRM. Uit dergelijk betoog van verzoeker kan de Raad geen schending van artikel 3 EVRM weerhouden. De Raad wijst op de voorbereidende werken bij artikel 9ter van de Vreemdelingenwet die het volgende bepalen: “(...) *het is echter evident dat een ernstig zieke vreemdeling die uitgesloten is van het voordeel van artikel 9ter om een van die redenen, niet zal worden verwijderd indien hij dermate ernstig ziek is dat zijn verwijdering een schending zou zijn van artikel 3 EVRM. (...)*” (Gedr. St. Kamer, 2005-06, nr. 2478/001, 36). Uit niets blijkt dat verzoeker, en hij toont dit evenmin aan, in België verstoken zal blijven van de noodzakelijke medische zorgen wanneer hij ernstig ziek is enkel en alleen omdat zijn aanvraag onontvankelijk werd verklaard.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend en twaalf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER